

ונתבאר. אבל בא ראה, כל מעשי הקדוש ברוך הוא, כלם הם דברי אמת, והפל בסוד עליון. וכל דברי התורה כלם דברי אמונה וסודות עליונים פראוי.

ובא וראה, לא זכה יצחק כמו אברהם, שלא סמו עיניו ולא כהו. אבל כאן הוא סוד עליון, סוד האמונה, כמו שנתבאר, שפתיב ויקרא אלהים לאור יום. זה אברהם, שהוא אור היום, ואורו הולך ומאיר ומתחזק בתקון היום. ומשום כך מה פתיב? ואברהם זקן בא בימים, באותם האורות שמאירים. והוא זקן, ומאיר או הולך ומאיר] כמו שנאמר (משלי ד) הולך ואור עד נכון היום, ומשום כך ויקרא אלהים לאור יום. ולחשף קרא לילה - זה יצחק, שהוא חשף, והוא הולך לקבל לתוכו את הלילה. ומשום כך, פשהוא זקן מה פתיב? ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראת. כך זה ודאי, שרצה להחשף ולהדבק [בחשף] בדרגתו פראוי.

בא רבי אלעזר בנו ונשק ידיו. אמר לו, יפה. אברהם מאיר מצד של דרגתו, יצחק נחשף מהצד של דרגתו, ויעקב למה, שפתיב ועיני ישראל פברו מזקן? אמר לו, כך זה ודאי, פתיב פברו ולא כהו. פתיב מזקן ולא מזקנו. אלא מזקן - מזקן של יצחק, מאותו צד פברו. לא יוכל לראות להסתפל פראוי, אבל לא כהו. אבל יצחק כהו ודאי מכל וכל, ונעשה חשף, שהרי אז נאמז בו הלילה, והתקיים ולחשף קרא לילה.

מההוא סטרא כבודו. לא יוכל לראות, לאסתפלא כדקא חזי, אבל לא כהו. אבל יצחק כהו ודאי מכל וכל, ואתעביד חשף, דהא כדין אתאחיד ביה לילה, ואתקיים ולחשף קרא לילה.

ולחשף קרא לילה, האי קרא אוקמוה ואתמר. אבל תא חזי, כל עובדוי דקדשא בריך הוא, פלהו אינון מלין דקשוט וכלא ברזא עלאה. וכל מלוי דאורייתא, פלהו מלי מהימנותא ורזין עלאין פדקא יאות.

ותא חזי, לא זכה יצחק פאברהם, דלא סמו עינוי ולא כהו. אבל רזא עלאה איהו הכא, רזא דמהימנותא. פמה דאתמר, דכתיב ויקרא אלהים לאור יום, דא אברהם, דאיהו נהורא דיממא. ונהורא דיליה אזיל ונהיר ואתתקף בתקונוא (דף קמב ע"א) דיומא.

ובגין כך, מה כתיב, (בראשית כד) ואברהם זקן בא בימים, פאינון נהורין דנהרין.

ואיהו סיב, (ד"א ל"ג ונהיר כדון אויל ונהיר) פמה דאת אמר, (משלי ד) הולך ואור עד נכון היום, ובגין כך, (בראשית א) ויקרא אלהים לאור יום.

ולחשף קרא לילה, דא יצחק דאיהו חשף, ואיהו אזיל לקבלא ליליא פגויה, ובגין כך, איהו כד סיב, מה כתיב, (בראשית כז) ויהי כי זקן יצחק ותכהין עיניו מראות. הכי הוא ודאי, דבעא לאתחשכא ולא תדבקא (בחשף) בדרגיה פדקא יאות.

אתא רבי אלעזר בריה, ונשיק ידוי. אמר ליה, שפיר, אברהם נהיר מסטרא דדרגא דיליה, יצחק אתחשף מסטרא דדרגא דיליה, יעקב אמאי, דכתיב, (בראשית מז) ועיני ישראל פברו מזקן. אמר ליה, הכי הוא ודאי, פברו כתיב, ולא כהו. מזקן פתיב, ולא מזקנו. אלא מזקן, מזקן דיצחק,

מההוא סטרא כבודו. לא יוכל לראות, לאסתפלא כדקא חזי, אבל לא כהו. אבל יצחק כהו ודאי מכל וכל, ואתעביד חשף, דהא כדין אתאחיד ביה לילה, ואתקיים ולחשף קרא לילה.